

Graag geef ik u hierbij mijn ervaring als leek met thuis onderricht als achtergrondinformatie.

Afgelopen zomer, maakte ik kennis met een Nederlands gezin, dat 6 maanden per jaar in Spanje verblijft en opvang biedt aan pelgrims op weg naar Santiago de Compostella. In de wintermaanden woont het gezin weer in Nederland. het gezin bestaat uit Vader, moeder en 5 kinderen in de leeftijd van 3 tot 13 jaar, 2 jongens en 3 meisjes. De reden van mijn verblijf was om als vrijwilliger een bijdrage te kunnen doen aan "De Camino", terwijl mijn vrouw te voet van Porto naar Santiago liep. Het fenomeen "thuisonderwijs" was mij totaal onbekend, maar heeft mijn idee daarover zeer positief beïnvloed. De moeder van het gezin gaf de kinderen les. Dit gezin heeft afgelopen jaren veel gereisd, van Suriname tot De Noorkaap en is uiteindelijk in Spanje beland. Gedurende 14 dagen, dat ik daar te gast was, heb ik veel contact gehad met de kinderen en ik was verbaasd over de ontwikkeling op allerlei gebied. De gesprekken gingen vaak over de actuele onderwerpen van het jeugdjournaal, maar ook over geschiedenis, de natuur, moderne communicatiemiddelen etc. Omdat men Nederlands, Engels en Spaans leert, van jong tot oud, komen actuele onderwerpen in woord en geschrift binnen. Ook heeft men contact met gelijk gestemde mensen uit zowel de kerk als sportverenigingen. Men gaat bij elkaar op bezoek en wisselt ervaring uit. Voor dit gezin is regulier onderricht geen optie. De kennis en vaardigheden van de kinderen is wel het bewijs, dat de moeder heel erg goed in staat is om de kinderen het juiste onderricht te geven. De kennis van de kinderen is bovengemiddeld, voor zover ik dat mag en kan beoordelen. Het zou erg jammer zijn, als hier verandering in zou gaan komen. Kortom, ik ben voorstander van het doorgaan van de huidige situatie.